

ZANCHIUS, lib: 3 de Nat: Dei Cap: 12. Inst. 9.

Negamus sequelam hanc: Si Christus est Mediator, non potest igitur invocari. Non enim invocatur ut Mediator sed ut Deus. Et sic Stephanus invocavit: Domine Jesu accipe spiritum meum. Act: 7. 59. Et Apostoli Christo dicunt: Adauge nobis fidem. Luc: 17. 5. Dominus noster J. C. inquit Apostolus, dirigat viam nostram ad vos. 1 Thess: 3: 11. Dominus Jesus et Pater Domini nostri consoletur corda vestra 2, Thess: 2: 17. Verba haec non possunt vere dici nisi de Deo.

ALTINGUS in Theol: Polem: Tractat: de Commun: idiomatum: Ratione. 3.

Cui communicata est infinita maiestas ac gloria Dei, eidem communicatae sunt essentialia Dei proprietates. Sed Christo qua homo etc. R. Minor falsa est iuxta illud Prophetarum, Gloriam meam alteri non dabo. Et porro, Glorificatus est quidem Christus secundum humanam naturam, sed non gloria Deitatis suae, sed gloria creata ac finita. Duplex enim est gloria Christi; una quae divinae competit et quam alteri non dat, et quaedam quae naturae humanae, quae glorificata illa tum a mortuis resuscitata, in qua coelum evecta, ad dextram Dei consedit.

CAMERO, Tom: 2. pag. 173.

Si fieri posset (quid omnino fieri non potest) ut qui Mediator est vere et proprie idem non esset Deus, profecto Mediator non esset adorandus, et ratio idonea est, quia hic cultus mere divinus, et religiosus est.

KECKERMANN, Syst: Theol: lib: 3. c. 2. Can: 8.

Propter unionem tota persona Christi adoratur, etsi directum adorationis obiectum sit solo divinitas.

Infinitis proferre possem, sed hi sufficiant.

BIJLAGE F.

Conciliatio ex Theologis
Quomodo accipiendum illud
caro Christi adoranda. ¹⁾

SADAEL de veritat. humanae Christo naturae obiectione undecima.

Quod veteres aliquando carnem Christi adorandam esse dixerunt, usurpantes haec verba Psaltes: Adorate scabellum pedum eius: Perinde accipiendum est ut si dicerent, Deum hominem factum esse adorandum. Certe Ambrosius probat, Spiritum S. esse Deum, quia est adorandus. Atque haec fuit veterum sententia.

¹⁾ Dit stuk bevindt zich in de Collectie-Brieven Saeckma, N°. 252.